

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 202

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 martie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 604 din 11 noiembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 alin. (1) din Codul penal	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
41. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, privind formarea inițială, în anul 2026, în instituțiile de formare ale Ministerului Afacerilor Interne a polițiștilor locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere	5–6
616. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea finanțării de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, a compartimentelor de primiri urgențe din cadrul Spitalului Clinic Municipal „Filantropia” Craiova, Spitalului de Recuperare Borșa, Spitalului Municipal Brad și Spitalului Municipal Dorohoi	7
★	
Rectificări	7–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 604

din 11 noiembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 alin. (1) din Codul penal

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal, excepție ridicată de Viorel Miorcăneanu în Dosarul nr. 29.698/325/2020 al Judecătoriei Timișoara — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.528D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, în principal, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât criteriile de stabilire a stării de temere a victimei nu pot fi reglementate exhaustiv de legiuitor, ci trebuie lăsate la latitudinea organelor judiciare, iar, în subsidiar, de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 232 din 27 aprilie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 29.698/325/2020, **Judecătoria Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Viorel Miorcăneanu într-o cauză în care acesta a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj, prevăzută de art. 257 alin. (1) și (4) din Codul penal raportat la art. 206 din Codul penal.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că art. 206 alin. (1) din Codul penal nu stabilește cu claritate elementul material al infracțiunii de amenințare și nici instrumentul obiectiv de cuantificare a urmărilor imediate a infracțiunii, respectiv starea de temere a victimei. Arată că a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj, iar existența sau inexistența faptei penale se raportează la aptitudinea acțiunilor inculpatului, autor al excepției de neconstituționalitate, de a provoca o stare de temere persoanei amenințate (în cauză, funcționar public). Susține că, în ipoteza contrară, a lipsei temerii, fapta autorului excepției constituie contravenție, prevăzută de art. 2 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice.

6. **Judecătoria Timișoara — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest

sens, reține că norma de incriminare este redactată în termeni clari, previzibili, astfel că subiecții de drept au posibilitatea de a înțelege standardul de comportament pe care trebuie să îl adopte în societate. De altfel, criteriile de stabilire a aptitudinii unei anumite conduite amenințătoare de a produce o stare de temere nu pot fi prevăzute exhaustiv de către legiuitor, fiind o chestiune care, depinzând de particularitatea fiecărei cauze, trebuie lăsată la latitudinea organelor judiciare. Consideră, totodată, că autorul excepției critică, mai degrabă, aptitudinea instanței de a cenzura întrebările care nu sunt utile sau care nu au legătură cu soluționarea cauzei, iar împrejurarea că instanța de judecată a respins întrebările adresate martorilor, cărora li s-a cerut să facă aprecieri cu privire la starea de temere pe care ar fi resimțit-o sau nu persoana vătămată, când ar fi fost amenințată, nu reprezintă un element suficient pentru a se susține neclaritatea reglementării infracțiunii de amenințare.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 206 din Codul penal. Din examinarea notelor scrise ale autorului excepției rezultă însă că acesta critică doar dispozițiile alin. (1) al art. 206 din Codul penal, pe care le citează și la care se referă în mod punctual în argumentarea excepției de neconstituționalitate. Prin urmare, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 206 alin. (1) din Codul penal, care au următorul conținut: „(1) *Fapta de a amenința o persoană cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare îndreptate împotriva sa ori a altei persoane, dacă este de natură să îi producă o stare de temere, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă, fără ca pedeapsa aplicată să poată depăși sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că normele penale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, astfel cum acestea se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma dispozițiilor art. 6 paragraful 1 privind accesul liber la justiție și ale art. 23 alin. (1) și (12) privind

inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei, precum și legalitatea incriminării, astfel cum acestea se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma dispozițiilor art. 7 paragraful 1 referitor la legalitatea incriminării, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că motivele de neconstituționalitate formulate de autor, din perspectiva faptului că nu este prevăzută o anumită gravitate a faptei păgubitoare, respectiv că nu se stabilește în mod concret dacă starea de temere trebuie să fie produsă persoanei vătămate sau fapta să aibă capacitatea abstractă de a crea o stare de temere, au fost examinate prin Decizia nr. 36 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 26 mai 2020, și Decizia nr. 232 din 27 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 4 august 2023, prin care excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca neîntemeiată.

13. În considerentele deciziilor precitate, în ceea ce privește criticile de neconstituționalitate raportate la art. 23 alin. (12) din Constituție, Curtea a reținut că legalitatea incriminării și a pedepsei presupune în mod implicit respectarea exigențelor constituționale referitoare la calitatea legii, astfel că cerințele art. 1 alin. (5) se subsumează celor ale art. 23 alin. (12) din Constituție în ipoteza normelor de incriminare. Standardele constituționale de calitate a legii sunt îndeplinite dacă legiuitorul indică în mod clar și neechivoc obiectul material al infracțiunilor în chiar cuprinsul normei legale de incriminare sau dacă acesta poate fi identificat cu ușurință prin trimiterea la un alt act normativ de rang egal cu care textul incriminator se află în conexiune, în vederea stabilirii existenței/inexistenței infracțiunii. Legiuitorul nu trebuie să își respecte numai din punct de vedere formal competența constituțională de a legifera, fără ca prin conținutul normativ al textului incriminator să stabilească cu claritate și precizie obiectul material al infracțiunii, o asemenea situație putând determina o lipsă de previzibilitate a respectivului text, contrară exigențelor constituționale referitoare la calitatea legii, respectiv la condițiile de claritate, precizie și previzibilitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 noiembrie 2015, paragrafele 21 și 22, și Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, paragrafele 24 și 25). Totodată, instanța de contencios constituțional a statuat că o dispoziție legală trebuie să fie precisă, neechivocă și să instituie norme clare, previzibile și accesibile, a căror aplicare să nu permită arbitrarul sau abuzul, și că norma juridică trebuie să reglementeze în mod unitar, uniform și să stabilească cerințe minimale aplicabile tuturor destinatarilor săi (a se vedea Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, paragraful 34, sau Decizia nr. 263 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 26 iulie 2018, paragraful 20).

14. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 7 paragraful 1 din Convenție, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*), impune definirea, în mod clar, prin lege, a infracțiunilor și a pedepselor aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. De asemenea, Curtea de la Strasbourg a statuat că noțiunea de „drept” folosită la art. 7 corespunde celei de „lege” care apare în alte articole

din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi cele ale accesibilității și previzibilității (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coëme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei (nr. 2)*, paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91).

15. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este în special cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 35, *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragraful 109). Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (hotărârile pronunțate în cauzele *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

16. Totodată, pentru a fi conformă cu dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție, incriminarea unor fapte prin norme juridice de drept penal trebuie să respecte principiul proporționalității

incriminării, potrivit căruia respectiva incriminare trebuie să fie strict necesară obiectivului urmărit de legiuitor, iar intruziunea ce vizează drepturile fundamentale restrânse prin aplicarea normei incriminatoare să fie justificată prin raportare la protecția juridică asigurată prin reglementarea acelei infracțiuni (Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 19 iulie 2018, paragraful 30).

17. Ținând cont de reperele jurisprudențiale menționate, Curtea a reținut că norma de incriminare stabilește că elementul material al infracțiunii analizate constă într-o acțiune de amenințare, fără a stabili mijlocul de comunicare prin care aceasta se realizează tocmai pentru că nu contează dacă aceasta este făcută în scris, verbal sau prin gesturi ori fapte. Indiferent că amenințarea s-a produs prin comunicarea directă a unei scrisori, telegrame sau a unui mesaj către victimă sau prin comunicarea într-un spațiu virtual de tip social-media sau comentarii online, elementul material al infracțiunii de amenințare există și este realizat. Amenințarea săvârșită împotriva unei persoane nu este și nu poate fi condiționată de modul în care este exteriorizat elementul material al infracțiunii și modul în care victima ia cunoștință de aceasta (comunicare directă/indirectă). În caz contrar, legea penală ar limita protecția pe care statul trebuie să o asigure libertății psihice și morale a persoanei, conform art. 22 alin. (1) din Constituție, ceea ce ar fi contrar înseși valorilor supreme care stau la baza statului, cu referire la obligația acestuia de a garanta drepturile și libertățile fundamentale.

18. Așa încât, Curtea a constatat că textul criticat, sub aspectul analizat, este unul clar, precis și previzibil, îndeplinind cerințele de calitate a legii care decurg din art. 23 alin. (12) din Constituție și art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Analizând criticile potrivit cărora legea nu prevede criterii pentru cuantificarea stării de temere a victimei în raport cu considerentele jurisprudențiale menționate, Curtea a constatat, în Decizia nr. 36 din 4 februarie 2020, paragraful 24, și Decizia nr. 232 din 27 aprilie 2023, paragraful 12, precitate, că acțiunea de amenințare, potrivit art. 206 alin. (1) din Codul penal, trebuie să aibă aptitudinea producerii unei stări de temere. Pentru a analiza îndeplinirea acestei cerințe esențiale a infracțiunii, parte a laturii obiective, Curtea a reținut că trebuie avute în vedere, în mod evident, anumite criterii subiective în sine raportat la persoana victimei, și anume calitatea sa, starea sa psihică sau gradul de instruire, experiență și pricepere al acesteia. Prin urmare, toate aceste condiții sunt unele subiective care trebuie evaluate și analizate *in concreto*, raportat la circumstanțele

cauzei. Nu i se poate reproșa legiuitorului faptul că textul de lege nu reglementează în mod expres și exhaustiv astfel de criterii pentru determinarea stării de temere, întrucât prin însăși folosirea sintagmei „*de natură să îi producă o stare de temere*” din cuprinsul art. 206 alin. (1) din Codul penal se poate înțelege că acțiunea de amenințare trebuie să aibă aptitudinea de a provoca un sentiment de frică în privința subiectului pasiv al infracțiunii, iar criteriile rezultă în mod logic din textul normativ. Mai mult, Curtea a reținut că enumerarea exhaustivă a criteriilor relevante ar imprima normei juridice penale o rigiditate excesivă, fără însă ca precizia absolută să poată fi atinsă, ceea ce înseamnă că o generalitate a sa în privința analizată nu este contrară *per se* principiului legalității incriminării, elementul de interpretare judiciară fiind necesar și inevitabil. În completarea celor reținute de Curte, în decizia precitată, instanța de control constituțional observă că, din formularea normei penale criticate — prin folosirea pronumelui „*îi*” — rezultă că susceptibilitatea producerii unei stări de temere trebuie raportată la persoana amenințată, iar nu la orice altă persoană, iar aceasta se analizează de către instanța de judecată, în mod concret, în funcție de modalitatea și împrejurările de săvârșire a faptei. În concluzie, Curtea a reținut că norma penală criticată, sub aspectul analizat, este clară, precisă și previzibilă, îndeplinind cerințele de calitate a legii care decurg din art. 1 alin. (5) din Constituție și art. 23 alin. (12) privind legalitatea incriminării, astfel cum acestea se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma dispozițiilor art. 7 paragraful 1 referitor la legalitatea incriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților.

20. Totodată, Curtea a reținut că art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 paragraful 1 din Convenție, invocate în cauză, nu au legătură cu textul criticat, întrucât sfera de cuprindere a dreptului la un proces echitabil nu vizează normele de incriminare/de drept substanțial, ci normele procesuale (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 85 din 23 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016, paragrafele 19 și 20). Or, în cauză, se contestă o normă cu caracter substanțial, astfel că nu se poate reține incidența acestor texte de referință.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Miorcăneanu în Dosarul nr. 29.698/325/2020 al Judecătoriei Timișoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 206 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind formarea inițială, în anul 2026, în instituțiile de formare ale Ministerului Afacerilor Interne a polițiștilor locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere

Având în vedere dispozițiile art. 18 din Legea poliției locale nr. 155/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a poliției locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.332/2010, și ale art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Instituțiile de formare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne alocă, în anul 2026, un număr de 150 de locuri în vederea formării inițiale a polițiștilor locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere, precum și un număr de 15 locuri în vederea parcurgerii modulului de management.

Art. 2. — Instituțiile de formare prevăzute la art. 1, repartizarea numărului de locuri, perioadele în care se realizează programele de formare inițială, precum și cuantumul cheltuielilor de școlarizare/cursant/program de formare inițială/modul de management sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — La prezentarea la instituția de formare, cursantul va prezenta adeverința eliberată de angajator din care să reiasă faptul că este apt medical și psihologic, în condițiile legii, să desfășoare activități de pregătire fizică și de instrucția tragerii.

Art. 4. — (1) Grupele de studiu sunt compuse dintr-un număr cuprins între 15 și 50 de cursanți, stabilit de conducătorii instituțiilor care asigură formarea inițială, în limita numărului de locuri repartizat, care dispun și înmatricularea acestora.

(2) Grupele modulului de management pot fi compuse din minimum 5 cursanți.

Art. 5. — (1) Având în vedere caracterul practic al activităților desfășurate în cadrul programelor formative destinate polițiștilor locali, acestea se vor desfășura exclusiv la forma de învățământ cu frecvență în cadrul instituțiilor de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne.

(2) În situația întreruperii programelor formative, instituțiile de învățământ vor dispune măsurile necesare în vederea reluării acestora în aceleași condiții prevăzute la alin. (1).

Art. 6. — (1) Achitarea cheltuielilor de școlarizare privind programele de formare inițială și modulele de management, precum și a cheltuielilor de cazare și servirea a hranei se realizează de către structurile poliției locale, în baza contractelor de formare profesională încheiate în acest scop.

(2) Repetarea programului de formare inițială sau a modulului de management se face, la solicitarea structurii de poliție locală, cu suportarea din nou a cheltuielilor prevăzute la alin. (1), detaliate, după caz.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Silviu Nicu Macovei,
secretar de stat

București, 16 martie 2026.
Nr. 41.

ANEXĂ

I. Instituțiile de formare ale Ministerului Afacerilor Interne care asigură formarea inițială a polițiștilor locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere, perioadele în care se realizează programele de formare inițială și numărul de locuri repartizat fiecărei instituții de formare

Nr. crt.	Instituția de formare	Municipiul/Orașul/Județul/Datale de contact	Perioada cursului	Nr. de locuri	Observații
1.	Centrul de Formare Inițială și Continuă al Ministerului Afacerilor Interne	Orăștie, Str. Armatei nr. 16, județul Hunedoara Tel.: 0254/24.19.90 Fax: 0254/24.75.21 secretariat.cfic.orastie@mai.gov.ro	4.05-31.07.2026	20	

Nr. crt.	Instituția de formare	Municipiul/Orașul/Județul/Datele de contact	Perioada cursului	Nr. de locuri	Observații
2.	Centrul de Formare și Perfecționare a Polițiștilor „Nicolae Golescu”	Slatina, Str. Cazărmii nr. 40, județul Olt Tel.: 0249/42.17.93 Fax: 0249/42.26.88 scoalapolslatina@ot.politiaromana.ro	11.05-7.08.2026	50	
3.	Școala de Formare Inițială și Continuă a Personalului Poliției de Frontieră Iași	Iași, str. George Coșbuc nr. 3-5, județul Iași Tel./Fax: 0232/460.203 scoala.iasi@igpf.ro	14.09-11.12.2026	20	
4.	Școala de Perfecționare a Pregătirii Personalului Poliției de Frontieră Drobeta-Turnu Severin	Drobeta-Turnu Severin, str. Serpentina Roșiori nr. 3-5, județul Mehedinți Tel.: 0252/208.077 Fax: 0252/208.078 office@scoalapfrdrobeta.ro	31.08-27.11.2026	20	
5.	Centrul Multifuncțional de Pregătire Schengen	Ploiești, bd. București nr. 30, județul Prahova Tel.: 0244/574.940 cmps.ploiesti.dgru@mai.gov.ro	16.03-12.06.2026	20	
			14.09-11.12.2026	20	
Total număr de locuri				150	

II. Instituția de formare a Ministerului Afacerilor Interne care organizează modulul de management pentru polițiștii locali, perioadele în care se realizează și numărul de locuri repartizat

Nr. crt.	Instituția de formare	Municipiul/Orașul/Județul/Datele de contact	Perioada cursului	Nr. de locuri	Observații
1.	Centrul de Formare Inițială și Continuă al Ministerului Afacerilor Interne	Orăștie, Str. Armatei nr. 16, județul Hunedoara Tel.: 0254/24.19.90 Fax: 0254/24.75.21 secretariat.cfic.orastie@mai.gov.ro	20.07-24.07.2026	15	
Total număr de locuri				15	

III. Cuantumul cheltuielilor de școlarizare/cursant/program de formare inițială/modul de management

1. Programul de formare inițială (instruirea, utilizarea bazei didactico-materiale, organizarea și desfășurarea examenului de absolvire, inclusiv eliberarea certificatului de absolvire și a foii matricole care atestă competențele profesionale dobândite) = 3.500 lei/cursant

2. Modulul de management organizat la Centrul de Formare Inițială și Continuă al Ministerului Afacerilor Interne = 250 lei/cursant/program de formare

3. La solicitare, instituțiile de formare asigură:

a) cazare în incinta instituției. Tarifele de cazare se stabilesc de către instituțiile de formare, conform prevederilor Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 243/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea unor spații aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare;

b) servirea hranei, zilnic, până la 3 mese principale, în funcție de posibilitățile fiecărei instituții. Contravaloarea acestora este de până la 50 lei/zi. Sumele încasate pentru servirea mesei de către instituțiile de formare se utilizează pentru procurarea produselor agroalimentare necesare popotelor.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea finanțării de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, a compartimentelor de primiri urgențe din cadrul Spitalului Clinic Municipal „Filantropia” Craiova, Spitalului de Recuperare Borșa, Spitalului Municipal Brad și Spitalului Municipal Dorohoi

Văzând Referatul de aprobare nr. 616/R din 5.03.2026 al Direcției medicină de urgență din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 100 alin. (11) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă finanțarea de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, începând cu data de 1 a lunii următoare intrării în vigoare a prezentului ordin, a compartimentelor de primiri urgențe din cadrul următoarelor unități sanitare:

- a) Spitalul Clinic Municipal „Filantropia” Craiova;
- b) Spitalul de Recuperare Borșa;

- c) Spitalul Municipal Brad;
- d) Spitalul Municipal Dorohoi.

Art. 2. — Structurile de specialitate ale Ministerului Sănătății duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete

București, 5 martie 2026.
Nr. 616.

★
RECTIFICĂRI

În cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 821/2025 pentru suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 456/2017 privind declanșarea procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică, de interes național, „Reabilitarea liniei C.F. Frontieră — Curtici — Simeria, parte componentă a Coridorului IV Pan-European pentru circulația trenurilor cu viteza maximă de 160 km/h, Tronsonul 2: km 614 — Gurasada și Tronsonul 3: Gurasada — Simeria” pentru unitățile administrativ-teritoriale: Zam, Burjuc, Gurasada, Ilia, Brănișca, Vețel, Șoimuș, Deva și Simeria — județul Hunedoara, precum și pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 456/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 8 octombrie 2025, se fac următoarele rectificări:

— În anexă, în coloanele 8 „Categorია de folosință a terenului” și 10 „Suprafața terenului expropriat (mp)”, la pozițiile nr. 105, 106, 107, 108, 109 și 113, în loc de:

Nr. crt.	Poziția în HG nr. 456/2017	Județul	UAT	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului terenului/construcției	Tarlaua/Parcela	Suprafața totală din acte a terenului (mp)	Poziția față de localitate	Categoria de folosință a terenului	Nr. cad./Nr. CF	Suprafața terenului expropriat (mp)	Valoarea despăgubirii terenului, conform Legii nr. 255/2010 (lei)	Construcții de expropriat (suprafața desfășurată) (mp)	Construcții de expropriat (lungime) (ml)	Valoarea despăgubirii construcției, conform Legii nr. 255/2010 (lei)	Valoarea despăgubirii totale (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
„105	209	Hunedoara	Simeria	Hoancea Eugen, Hoancea Simona-Camelia	13/184/5/2	2988	Extravilan		200564	2988	676,00				676,00
106	210	Hunedoara	Simeria	S.C. Central Market — S.R.L.	13/—	2988	Extravilan		200565	2988	681,20				681,20
107	211	Hunedoara	Simeria	S.C. Primavera Design — S.R.L.	13/184/3/2	2671	Extravilan		200566	2671	616,20				616,20
108	212	Hunedoara	Simeria	Marincas Marcela-Silvia, Murar Silviu-Dorin, Murar Rareș-Marius	13/184/2/2	3754	Extravilan		200567	3754	873,60				873,60
109	213	Hunedoara	Simeria	Cioflica Viorel, Cioflica Elena	13/184/1/2	1972	Extravilan		200568	1972	462,80				462,80
113	219	Hunedoara	Simeria	Furnea Simona Dana, Furnea Constantin	3/T3/26/17	6337	Extravilan		200027		228,80				228,80”

se va citi:

Nr. crt.	Poziția în HG nr. 456/2017	Județul	UAT	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului terenului/construcției	Tarlaua/Parcela	Suprafața totală din acte a terenului (mp)	Poziția față de localitate	Categoria de folosință a terenului	Nr. cad/ Nr. CF	Suprafața terenului expropriat (mp)	Valoarea despăgubirii terenului, conform Legii nr. 255/2010 (lei)	Construcții de expropriat (suprafața desfășurată) (mp)	Construcții de expropriat (lungime) (ml)	Valoarea despăgubirii construcției, conform Legii nr. 255/2010 (lei)	Valoarea despăgubirii totale (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
„105	209	Hunedoara	Simeria	Hoancea Eugen, Hoancea Simona-Camelia	184/5/2	2988	Extravilan	F	200564	260	676,00				676,00
106	210	Hunedoara	Simeria	S.C. Central Market — S.R.L.	13/—	2988	Extravilan	F	200565	262	681,20				681,20
107	211	Hunedoara	Simeria	S.C. Primavera Design — S.R.L.	13/184/3/2	2671	Extravilan	F	200566	237	616,20				616,20
108	212	Hunedoara	Simeria	Marincas Marcela-Silvia, Murar Silviu-Dorin, Murar Rareș-Marius	13/184/2/2	3754	Extravilan	F	200567	336	873,60				873,60
109	213	Hunedoara	Simeria	Cioflica Viorel, Cioflica Elena	13/184/1/2	1972	Extravilan	F	200568	178	462,80				462,80
113	219	Hunedoara	Simeria	Furnea Simona Dana, Furnea Constantin	3/T3/26/17	6337	Extravilan	N	200027	352	228,80				228,80”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

